

سیمای دنیا در شاهنامه و تیمورنامه ی هاتفی

لیلا بادامیان

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد کرج

چکیده

هاتفی، شاعر و عارف ایرانی قرن نهم هجری و نظیره گوی مشهور عهد تیموری است. شعر هاتفی از موفق ترین اشعار دوره تیموری محسوب می گردد. «دنیا»، یکی از مهم ترین موضوعاتی است که بزرگترین شاعر حماسه سرای قرن نهم به تبیین ماهیت آن پرداخته است. در نگاه ایشان، دنیا، مجموعه ای فانی، حيله گر، بی وفا، مداری بی اعتبار و ... می باشد. و همچنین برای فهم بهتر آن را به خاک پست، چرخ پیر، سرای سپنج، سرای دو در، سرای فریب، کهنه کاخ، چرخ کهن و چرخ ناسازگار تشبیه نموده است. هاتفی، در پرداختن به این مضامین از صنایع ادبی و هنری سود جسته است. یافته ها و نتایج این پژوهش نشان می دهد که هاتفی، ثروت جاه و مقام و شهرت و خوشگذرانی را جاذبه های کاذب دنیا می داند که موجب غفلت و فراموشی انسان از سرای آخرت می شود. هدف از نگارش این مقاله تبیین و تشریح چگونگی سیمای دنیا در دو اثر سترگ هاتفی از جمله شاهنامه و تیمورنامه است.

واژگان کلیدی: هاتفی، شاهنامه، تیمورنامه، دنیا، سیمای دنیا.